DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 lipca 1945 r.

Nr. 17

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

107.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 marca 1945 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku obrotowego za rok podatkowy 1944 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1945.

Na podstawie art. 97 § 5, art. 146 § 1, i art. 215 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134 z 1936 r.) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wyznaczony w art. 69 ordynacji podatkowej termin do składania zeznań o obrocie i zeznań o dochodzie przesuwa się dla wymiaru podatku obrotowego za rok podatkowy 1944 i podatku dochodowego na rok podatkowy 1945:

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących — na dzień 30 kwietnia 1945 r.,
b) dla osób prawnych — na dzień 31 maja 1945 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 79).

108.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

o ustaleniu opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumcyjne i wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie art. 14, 23, 41, 42, 43, i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 863) zarządzam, co następuje:

	Kat. I. zł	Kat. II. zł
§ 1. 1) Opłatę monopolową łącznie z udziałem instytucji samorządu terytorialnego od 1 litra spirytusu 100° na cele konsumcyjne, wyrobionego w kraju, ustala się w wysokości . .	56.—	400.—
a) dodatek do tej opłaty, przewidziany w art. 42 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. w wysokości .	14.—	100.—
2) Opłatę monopolową od spirytusu, sprowadzonego z zagranicy do celów wyszczególnionych w § 2 niniejszego rozporządzenia oraz od spirytusu zawartego w wyrobach, wymienionych w § 2, sprowadzonych z zagranicy, ustala się za 1 litr 100° w wysokości	70.—	500.—
§ 2. Fabryczną cenę sprzedażną spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych, esencji, konserwacji napojów winnych i soków oraz wszelkich artykułów spożywczych, wydanego do naczyń odbiorcy w składzie, wskazanym przez Państwowy Monopol Spirytusowy, ustala się za 1 litr 100° w wysokości	125.—	1000.—
§ 3. Do cen ustalonych w § 2 niniejszego rozporządzenia dolicza się za spirytus podwójnie oczyszczony od 1 litra spirytusu 100°	5.—	100.—

§ 4. Fabryczne ceny sprzedażne wyrobów monopolowych konsumcyjnych łącznie z butelką ustala się, jak następuje:

		Kat. I. zł	Kat. II. zł
a) wódka czysta mocy 40° i okowita monopolowa mocy 55°	za 1 litr	50.—	400.—
	„ 0.5 „	30.—	210.—
	„ 0.25 „	15.—	110.—
b) wódka czysta mocy 45°	„ 1 „	60.—	450.—
	„ 0.5 „	35.—	235.—
	„ 0.25 „	20.—	125.—
c) wódka czysta wyborowa mocy 45°	„ 1 „	75.—	550.—
	„ 0.5 „	40.—	300.—
	„ 0.25 „	25.—	150.—
d) spirytus dla celów domowo-leczniczych mocy 95°	„ 1 „	125.—	1000.—
	„ 0.75 „	100.—	780.—
	„ 0.5 „	70.—	520.—
	„ 0.25 „	35.—	270.—

§ 5. Do cen, ustalonych w § 4 niniejszego rozporządzenia, hurtownikom wolno doliczyć 3% ceny fabrycznej, detalistom zaś — 7% ceny fabrycznej.

§ 6. Ceny I-ej kategorii mogą być stosowane tylko za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny.

§ 7. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 10).

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 80).

109.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne.

Na podstawie art. 45 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz o sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) zarządzam, co następuje:

§ 1. Cenę sprzedażną łącznie z opłatami monopolowymi określonymi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1945 r. o ustaleniu opłaty monopolowej od spirytusu na niektóre cele niekonsumcyjne (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82) za 1 litr spirytusu 100%, przeznaczonego do użycia w kraju, a wydanego na niżej wyszczególnione cele do naczyń odbiorcy ze składu, wyznaczonego przez Państwowy Monopol Spirytusowy, ustala się w wysokości następującej:

	Kat. I. zł	Kat. II. zł
a) Za rektyfikat I gat. lub spirytus odwodniony do wyrobu galenowych środków leczniczych, specyfików farmaceutycznych, artykułów perfumeryjno - kosmetycznych, alkoholu absolutnego w laboratoriach, do użytku aptecznego i szpitalnego, na cele naukowo - laboratoryjne oraz dezynfekcyjne dla zakładów leczniczych (szpitali, ambulatoriów, klinik, sanatoriów i t. p.) z wyjątkami, przewidzianymi w ust. c) i d) niniejszego paragrafu . . .	90.—	550.—
b) za spirytus surowy lub spirytusy rektyfikowane poślednich gatunków do wyrobu octu	20.—	400.—
c) za rektyfikat I gat. lub spirytus odwodniony na cele naukowo-laboratoryjne dla wyższych zakładów naukowych oraz szkół zawodowych, za zaświadczeniami Ministerstwa Oświaty	30.—	550.—
d) za spirytus do wyrobu: eteru, politur, lakierów, syntetycznych środków leczniczych, preparatów organoterapeutycznych, materiałów wybuchowych, do stabilizacji ziół i na wszelkie inne cele przemysłowe z wyłączeniem przemysłów artykułów spożywczych, za spirytus skażony na cele dezynfekcyjne dla zakładów leczniczych (szpitali, ambulatoriów, klinik, sanatoriów i t. d.) oraz do celów napędowych, łącznie ze środkiem skażającym:		
1) za rektyfikat I gat. lub spirytus odwodniony . .	30.—	550.—
2) za spirytus surowy lub spirytusy rektyfikowane poślednich gatunków . .	20.—	400.—

§ 2. Do cen ustalonych w § 1 rozporządzenia niniejszego dla rektyfikatu I gat. dolicza się za rektyfikat wyborowy . . . . 5.— 100.—

§ 3. Za denaturat mocy 92% cenę sprzedażną w detalu ustala się:

	Kat. I. zł	Kat. II. zł
za 1 litr łącznie z butelką . .	25.—	130.—
„ 0,5 „ „ „	15.—	70.—

§ 4. Ceny I kategorii mogą być stosowane tylko za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Teodor Piotrowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Edward Bertold

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 81).

110.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

o ustaleniu opłaty monopolowej od spirytusu na niektóre cele niekonsumcyjne.

Na podstawie art. 14, 23 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz o sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) zarządzam, co następuje:

§ 1. Opłatę monopolową od 1 litra spirytusu 100%, przeznaczonego na niżej wyszczególnione cele oraz od spirytusu, sprowadzonego z zagranicy na te cele, tudzież użytego do wyrobu podanych niżej artykułów, sprowadzanych z zagranicy, lub zawartego w tych artykułach, ustala się w wysokości następującej:

	Kat. I. zł	Kat. II. zł
a) do wyrobu artykułów galenowych, środków leczniczych, specyfików farmaceutycznych, artykułów perfumeryjno - kosmetycznych, alkoholu absolutnego w laboratoriach, do użytku aptecznego i szpitalnego, na cele naukowo - laboratoryjne oraz dezynfekcyjne dla zakładów leczniczych (szpitali, ambulatoriów, klinik, sanatoriów i t. p.) z wyjątkiem spirytusu, sprzedanego na te cele, wymienione w § 1 pkt c) i d) rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 kwietnia 1945 r. o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 81)	70.—	500.—
b) do wyrobu octu	5.—	350.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 82).

111.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam, co następuje:

W § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 stycznia 1945 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe Polskiego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 6) dodaje się nowe ustępy (4) i (5) w następującym brzmieniu:

(4) Papierosy.

Ceny w zł za 1 sztukę kategorii	I	II
Egipski przedni	0.60	2.50
Egipski zwyczajny	0.40	2.00
Mewa	0.30	2.00
Wisła	0.30	1.50
Sport	0.30	1.50
Machorkowy	0.20	1.00
Extra płaski	0.40	1.50
Klub	0.30	1.00
Junak	0.10	0.60
Bałtyk	0.60	2.50
Wolność	0.40	2.00
Partyzant	0.30	1.00

(5) Cygara sprzedawane będą tylko po cenie II kategorii w zł za 1 sztukę

El Aliento	20.—
Kopernik	15.—
La Pintura	12.—
Cygarillos	8.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 83).

112.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

w sprawie zniżonego podatku spożywczego od drożdży.

Na podstawie art. 57 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz o sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu art. 1 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 67) zarządzam, co następuje:

§ 1. Podatkowi spożywczemu w wysokości 10 złotych od 1 kg podlegają drożdże piekarniane wydawane na kartki żywnościowe oraz na cele lecznicze za receptą lekarza w ilościach, nie przekraczających jednorazowo 100 gramów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 kwietnia 1945 r. Nr 14, poz. 84).

113.

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 maja 1945 r. L. D. III. 12710/4/45

w sprawie zmiany postanowień par. 24 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

Do wszystkich Władz Centralnych

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Biurem Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej nadaje postanowieniom par. 24 p. 2 przepisów rach.-kasowych dla władz i urzędów państwowych (zał. Nr 1) do Dz. U. Min. Skarbu Nr 9, poz. 178 z r. 1935) następujące brzmienie:

„W razie niemożności otrzymania kwitów dla usprawiedliwienia drobnych wydatków, wystarczy protokół na każdy tego rodzaju wydatek, podpisany przez urzędnika zakupującego, kierownika rachuby urzędu, oraz jednego świadka, zatwierdzony przez kierownika władzy (urzędu), rozliczającego się z pobranej zaliczki".

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

114.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r. L. D. V. 3-3/6/45

w sprawie zmiany ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Do wszystkich Izb Skarbowych

Ministerstwo Skarbu przesyła w załączeniu tekst Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 566) o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Przepisy zawarte w załączonym dekrecie za wyjątkiem przepisów art. 1 pkt. 6 i art. 2 pkt. 2 i 3 są nadal obowiązujące.

Dyrektor Departamentu:

Mgr. *T. Dietrich*

(Odbitka z Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 566)

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 września 1939 r.

o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 6 z 1936 r.) zmienionej ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 226) wprowadza się zmiany następujące:

1) — art. 17 — ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu dochodu z przedsiębiorstw stosuje się odpowiednie przepisy art. 21 ust. 5, 6 i 7".

2) w art. 20 dodaje się ustępy drugi i trzeci w brzmieniu:

„Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń uznawać, iż dochodów z czynności zawodowych osób, wykonywujących zawody wolne, nie uważa się za dochód z uposażeń, emerytur i z najemnej pracy. W tych przypadkach dochody podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy niniejszej.

Rozporządzenia Ministra Skarbu określą te zawody wolne i te czynności, do których stosuje się postanowienia zdania poprzedzającego".

3) w art. 21 dodaje się ustęp siódmy w brzmieniu:

„Ustalenie dochodu w sposób określony w ustępach piątym i szóstym stosować należy również wtedy, gdy osoba prawna wykorzystując swój związek gospodarczy z osobą, której przysługują specjalne ulgi w podatku dochodowym w postaci prawa potrącenia kosztów, inwestycji od dochodu podatkowego albo całkowitego lub częściowego zwolnienia od podatku — przerzuca całość lub część swego dochodu na osobę korzystającą z ulg, nie wykazując wskutek tego zysków w takiej wysokości jakiej należałoby oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał".

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Stopę podatkową, podaną w art. 23, podwyższa się:

1) o 20% dla podatników nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu żadnego członka rodziny, a osiągających dochód ponad 3600 zł.

2) o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci ani też innych członków rodziny oraz dla podatników nieżonatych, a mających na utrzymaniu nie więcej niż jednego członka rodziny, jeżeli podatnicy ci osiągają dochód ponad 4800 zł."

5) art. 27 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli na utrzymaniu głowy rodziny, której dochód podlegający opodatkowaniu nie przekracza 7.200 zł, znajduje się więcej niż dwóch członków rodziny, przypadającą stopę podatkową obniża się o trzy stopnie na każdego następnego członka rodziny."

6) art. 43 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie wynagrodzenia według następującej skali:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	1 500	1.600	1.2
2	1.600	1.700	1.4
3	1.700	1.800	1.7
4	1.800	1.900	1.9
5	1.900	2.000	2.2
6	2.000	2.100	2.4
7	2.100	2.200	2.6
8	2.200	2.300	2.9
9	2.300	2.400	3.1
10	2.400	2.500	3.4
11	2.500	2.600	3.6
12	2.600	2.700	3.8
13	2.700	2.800	4.1
14	2.800	2.900	4.3
15	2.900	3.000	4.6
16	3.000	3.100	4.8
17	3.100	3.200	5
18	3.300	3.400	5.3
19	3.400	3.600	5.5
20	3.600	3.800	5.8
21	3.800	4.000	6.
22	4.000	4.200	6.2
23	4.200	4.400	6.5
24	4.400	4.800	6.7
25	4.800	5.200	7.
26	5.200	5.600	7.2
27	5.600	6.000	7.4
28	6.000	6.400	7.7
29	6.400	6.800	7.9
30	6.800	7.200	8.2
31	7.200	7.600	8.4
32	7.600	8.000	8.6
33	8.000	8.800	9.4
34	8.800	9.600	9.8
35	9.600	10.400	10.3
36	10.400	11.200	11.
37	11.200	12.000	11.8
38	12.000	13.000	12.7
39	13.000	14.000	13.7
40	14.000	15.000	14.6
41	15.000	16.000	15.6
42	16.000	17.000	16.3
43	17.000	18.000	17.
44	18.000	19.000	17.8
45	19.000	20.000	18.5
46	20.000	22.000	19.2
47	22.000	24.000	19.9
48	24.000	26.000	20.6
49	26.000	28.000	21.4
50	28.000	30.000	22.1
51	30.000	32.000	22.8
52	32.000	34.000	23.8
53	34.000	36.000	24.7
54	36.000	38.000	25.7
55	38.000	40.000	26.6
56	40.000	44.000	27.6
57	44.000	48.000	28.6
58	48.000	52.000	29.5

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
59	52.000	56.000	30.5
60	56.000	60.000	31.4
61	60.000	64.000	32.6
62	64.000	68.000	33.8
63	68.000	72.000	35.
64	72.000	76.000	36.2
65	76.000	80.000	37.4
66	80.000	88.000	38.6
67	88.000	96.000	39.8
68	96.000	104.000	41.3
69	104.000	112.000	42.7
70	112.000	120.000	44.2
71	120.000	128.000	45.6
72	128.000	136.000	47.
73	136.000	144.000	48.5
74	144.000	152.000	49.9
75	152.000	160.000	51.6
76	160.000	168.000	53.3
77	168.000	176.000	55.
78	176.000	184.000	56.6
79	184.000	192.000	58.3
80	192.000		60.

Art. 2. 1. Przepisy art. 1 pkt. 1), 3) i 5) stosuje się po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1940.

2. Przepisy art. 1 pkt. 6) stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych poczynając od dnia 1 października 1939 r. do wynagrodzeń wypłacanych za czas po dniu 30 września 1939 r. bez względu na czas wypłaty.

3. Rozporządzenie Ministra Skarbu określa sposób obliczania różnicy w podatku przypadającej do pobrania na podstawie art. 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym od wynagrodzeń otrzymanych w roku 1939.

4. Jeżeli od dochodów, określonych w art. 1 pkt. 2) potrącono w ciągu roku podatek z działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, podatek ten zalicza się na poczet podatku wymierzonego od tych dochodów na podstawie przepisów dz. I ustawy — o państwowym podatku dochodowym.

Art. 3. Minister Skarbu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej jednolity tekst ustawy o państwowym podatku dochodowym z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu:
E. Kwiatkowski

115.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 12 maja 1945 r. L. D. I. 10958/45

w sprawie wypłat zaopatrzeń inwalidzkich.

Do wszystkich Izb Skarbowych

Nawiązując do zarządzenia z dnia 18 kwietnia 1945 r. L. D. I. 8195/45 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

Zaopatrzenia inwalidzkie w wysokości przewidzianej dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 81) należy wypłacać wszystkim osobom, których prawo do zaopatrzenia zostało ustalone zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu 1 września 1939 r. (o ile osoby te odpowiadają obecnie warunkom ustawowym), oraz tym osobom, które nabyły prawo do zaopatrzenia na podstawie wspomnianego dekretu.

Osobom, których prawo do zaopatrzenia zostało ustalone przez władze okupacyjne, aż do czasu ustalenia ich uprawnień w drodze przewidzianej przez obowiązujące przepisy, nie należy wypłacać zaopatrzeń, lecz zaliczki w wysokości równej normalnemu zaopatrzeniu, o ile osoby te otrzymywały od władz okupacyjnych t. zw. zapomogi.

W odniesieniu do innych osób, które roszczą sobie prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego, należy wdrożyć normalne postępowanie, zmierzające do przyznania im tego zaopatrzenia.

Akta rewizyjno - lekarskie inwalidów, o ile znajdują się w posiadaniu Izb Skarbowych, powinny być niezwłocznie przesłane za osobnymi spisami Referatom Spraw Inwalidzkich we właściwych starostwach. Referatom tym należy przesłać również spisy inwalidów, którym będą płacone zaliczki, zaznaczając, że w stosunku do tej grupy osób wskazane jest możliwie rychłe wdrożenie postępowania rewizyjno-lekarskiego.

Wdowom po żołnierzach z armij państw zaborczych, które otrzymywały zapomogi od władz okupacyjnych, a które nie odpowiadają warunkom z art. 19 ustawy o zaopatrzeniu in-

walidzkim, oraz wdowom i sierotom, którym wspomniane władze poprzyznawały zapomogi z tytułu zaginięcia męża względnie ojca w okresie po 1 września 1939 r. z pominięciem wymogów art. 32 tejże ustawy, zaopatrzeń ani też zaliczek wypłacać nie należy.

Dyrektor Departamentu:
H. Birencwajg

116.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 23 maja 1945 r. L. D. I. 8853/140/Em/45

w sprawie wypłat zaopatrzeń uczestnikom Państwowego Zakładu Emerytalnego.

Do Izby Skarbowej — Wydział Emerytur i Rent w Krakowie

Na sprawozdanie z dnia 12 kwietnia 1945 r. Nr VI.132/Em/45 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że emerytom, wdowom i sierotom, którym do wybuchu wojny wypłacał zaopatrzenie Państwowy Zakład Emerytalny, należy wypłacać obecnie zaopatrzenia zaliczkowo z Części 18-ej budżetu (Dział I — Emerytury Cywilne). Sumy wydatkowane na zaopatrzenia tej kategorii należy ująć w osobną ewidencję w celu przyszłego rozrachunku z Państwowym Zakładem Emerytalnym.

Co się tyczy uczestników Zakładu oraz pozostałych po nich wdów i sierot, którym P.Z.E. nie wymierzył jeszcze świadczeń, to do czasu otrzymania dalszych zarządzeń osoby te należy jedynie zarejestrować, gdyż z uwagi na przepisy obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1934 r. o statucie Państwowego Zakładu Emerytalnego (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 276) Izba Skarbowa nie może być właściwa do sporządzania wymiarów i wydawania orzeczeń.

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski

Wszystkim Izbom Skarbowym do wiadomości i zastosowania.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

117.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 24 maja 1945 r. L. D. I. 14908/287/Em/45

w sprawie wyjaśnień zarządzenia z dn. 18 kwietnia 1945 r. L. D. I. 8195/45.

Do wszystkich Izb Skarbowych

Nawiązując do zarządzenia z dnia 18 kwietnia 1945 r. L. D. I. 8195/45 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zaopatrzenia emerytalne w wysokości przysługującej w dniu 1 września 1939 r. należy wypłacać tym osobom, których prawo do wspomnianego zaopatrzenia zostało ustalone na podstawie i w sposób przewidziany przez obowiązujące przepisy polskie.

W przypadkach, gdy funkcjonariusz państwowy został przeniesiony w stan spoczynku przed wybuchem wojny, lecz Izba Skarbowa nie zdążyła wymierzyć mu zaopatrzenia emerytalnego, wymiar dokonany przez urzędy zaopatrzeniowe okupacyjne (np. przez Rentenkammer) może być przyjęty za podstawę do przyznania interesowanemu zaliczki do czasu wystawienia dekretu emerytalnego, odpowiadającego ustawodawstwu polskiemu.

Sprawa wystawienia tego rodzaju dekretów, jako związana z datą, od której należałoby przyznać uposażenie emerytalne, uregulowaną zostanie później. Wysokość zaliczki może być równa normalnemu zaopatrzeniu, należnemu w myśl obowiązujących przepisów.

Na zasadach analogicznych mogą być wypłacane zaliczki na zaopatrzenia wdowom i sierotom po zmarłych podczas wojny emerytach, które otrzymywały od władz okupacyjnych t. zw. zapomogi.

Funkcjonariusze państwowi, którzy przeszli na służbę władz okupacyjnych i przez te władze zostali przeniesieni w stan spoczynku oraz wdowy i sieroty po takich funkcjonariuszach winni na nowo ubiegać się o przyznanie im praw do zaopatrzenia, przy czym — aż do dalszych zarządzeń — czasu pracy w okresie okupacji do wysługi emerytalnej funkcjonariusza zaliczać nie należy.

Do czasu otrzymania dalszych zarządzeń Izby Skarbowe wstrzymają się również od przyznawania zaopatrzeń emerytalnych bądź wypłacania zaliczek na te zaopatrzenia wdowom i sierotom po funkcjonariuszach, którzy pozostawali w służbie państwowej w dniu 1 września 1939 r., a zmarli lub zaginęli podczas wojny.

Dyrektor Departamentu:
H. Birencwajg

Cena numeru niniejszego zł. 8,00, z przesyłką zwyczajną zł. 8,10.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Zakłady Graficzne „Czytelnik" Targowa 82.